

A Költészet napja alkalmából
(az AVKF hallgatóinak válogatása)

Bárnai Anikó (I. évf., tanító szak) kedvenc verse

Radnóti Miklós: Két karodban

Két karodban ringatózom
csöndesen.
Két karomban ringatózol
csöndesen.
Két karodban gyermek vagyok,
hallgatag.
Két karomban gyermek vagy te,
hallgatlak.
Két karoddal átölelsz te,
ha félek.
Két karommal átölellek
s nem félek.
Két karodban nem ijeszt majd
a halál nagy
csöndje sem.
Két karodban a halálon,
mint egy álmon
átesem.

**Fábián Fanni (I. évf., csecsemő és
kisgyermeknevelő szak) kedvenc verse**

Mentovics Éva: Szeretni egy életen át

Nagymami és nagypapi
– úgy, mint réges-régen –
mosolyogva sétálgat
ma is kéz a kézben.

Veszekedni talán még
sose láttam őket,
nem kívánhat senki sem
klasszabb nagyszülőket.

Mindegyikük csupa szív,
vidám, kedves ember.
Meglátja az unoka ezt
így is, gyerekszemmel.

Kérdezték már nagyanyót:
mitől ilyen boldog?

Ő csillogó szemekkel
csupán ennyit mondott:

– Tudjátok, a szeretet
szépíti a lelket,
s természetes jele az,
hogy viszonszeretnek.

Bajsa alatt somolyog
némán nagyapóka:

– A feltétlen szeretet
nevel csak a jóra.

Megsimítja ősz nejét
vénülő kezével,
tekintete megpihen
nagyanyó szemében.